

WPD**etails**

#10

THEMA: PASSIE

VOL PASSIE EN PLEZIER

DRIE MENSEN, DRIE VISIES

TAST EEN VASTE VERBINDING MET AMELAND HET EILANDGEOVOEL AAN?

MONNIKKEN VOELEN ZICH THUIS OP SCHIERMONNIKOOG

WPDDetails

Jaargang 4 - #10
December 2019

12

14

18

22

5 Voorwoord directie

6 Inleiding thema: Passie
Vol passie en plezier

7 Eilander initiatieven

9 Inspirerende ontmoeting op Spiekeroog

10 100 jaar verbinding Ameland - Holwerd

12 De hobby van...
Gerhard Draaisma

14 Het team van...
De ondernemingsraad

17 Prachtige boottocht van Esonstad naar Schiermonnikoog

18 Interview met Ineke van Gent, burgemeester Schiermonnikoog

20 Historie

22 Ondernemer in beeld
Kroon Facilitair Bedrijf Ameland

24 Dubbelportret
JanDouwe Douwstra en Peter Peters

25 Actualiteiten

27 Column
Ger van Langen

'Het viel me meteen op met hoeveel passie mensen hier werken'

Hans Nieuwenstein, Hoofd Operationele Dienst

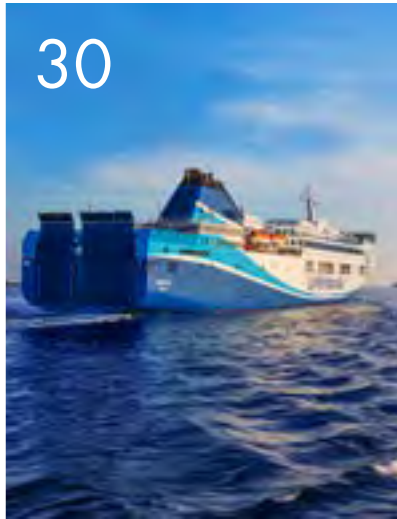

'Veiligheidsbewustwording realiseren is een uitdaging'

JanDouwe Douwstra, HSEQ-coördinator

38

30

40

42

30 Collega rederij
La Méridionale

32 Gastcolumn
Harm Edens

33 Drie mensen, drie visies
Tast een vaste verbinding met Ameland het eilandgevoel aan?

36 Evenementen en sponsoring
Fotocollage en yoga festival
Schiermonnikoog

38 Ondernemer in beeld
Ilja Zonneveld Freelance fotograaf & creatieve duizendpoot

40 De werkplek van.. Hans Nieuwenstein
Hoofd Operationele Dienst

42 Monnikken voelen zich thuis op Schiermonnikoog

44 Passie bij WPD: in gesprek met gepensioneerden

46 Nieuws uit de Groep

50 Veerbootcafé + agenda

51 Volgende editie + colofon

52 Vaste reiziger in beeld
Oane Meinema

'Varen op tij biedt onvoldoende aanbod voor de vele gasten die naar Ameland komen'

Cinto Prosperi, directeur VVV Ameland

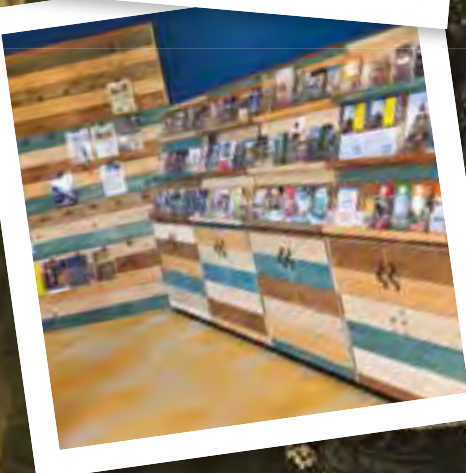

'De veerboot is de ader naar de wal. Je kunt niet om Wagenborg heen'

Anita Bulté, gepensioneerde

Ontdek Ameland

Wil jij goed voorbereid op ontdekkingsreis op Ameland? Bij ons vind je alle informatie en inspiratie die je nodig hebt.

Bureweg 2, Nes
O.P. Lapstraat 6, Hollum
Tel. 0519-546 546

BESTE LEZER,

Duurzaamheid was de rode draad van WPDdetails #7. Uit die editie is duidelijk geworden dat maatschappelijk verantwoord ondernemen vanuit de P's: People, Planet, Profit steeds meer vorm krijgt. We gaan in deze editie van WPDdetails dit begrip uitbreiden met nog twee P's: Plezier en Passie. Passie als rode draad van alweer de 10e WPDdetails die zonder passie en plezier niet zou kunnen ontstaan.

Mensen die werk doen dat aansluit bij hun passie en hun talenten, krijgen daar energie van. Zij laden hun batterij iedere dag weer op door het werk te doen dat ze willen doen en waar ze blij en gelukkig van worden. De energiebron waar wij als dienstenorganisatie het meest gebruik van maken is menselijke energie. Dit is tegelijk de meest duurzame energie. Energie waaruit enthousiasme, plezier én resultaat ontstaat. Eén van de resultaten ligt voor u.

WPDdetails als spreekbuis voor medewerkers, eilanders, relaties en belanghebbenden waarbij variëteit én terugkerende artikelen elkaar afwisselen; eilander ondernemers aan het woord, stellingen besproken vanuit verschillende hoeken en reizigers die hun ervaring delen. Scherp op de details: WPDdetails

De waddeneilanden halen passie in mensen naar boven. Eilanders zijn gepassioneerd over het wonen en werken op een eiland. Bezoekers verhalen enthousiast over hun ervaringen op het eiland. Passie als drijvende levenskracht en bron van energie. We hopen dat deze uitgave van WPDdetails u ook energie geeft. Een energie die gesprekken en discussies op gang brengt. De inhoud mag reacties oproepen. Reacties met een mail aan de redactie. De redactie ziet ze graag tegemoet.

Ik wens u veel leesplezier.

Met vriendelijke groet,

Ger van Langen

Directeur Wagenborg Passagiersdiensten

VOL PASSIE EN PLEZIER

“Je hoeft er maar een kwartje in te gooien!” Een uitdrukking die wel eens wordt gebruikt om een gesprek te typeren. Het is dan een gesprek waarbij één vraag genoeg is om de ander onafgebroken en vol enthousiasme te laten vertellen. Je hoeft in zo’n geval niet te twijfelen; hier praat iemand over zijn ware passie.

Tot ons groot genoegen hebben we voor dit nummer van WPDdetails alleen maar dit soort gesprekken mogen voeren. Over onderwerpen waar iemands hart sneller van gaat kloppen. Bijvoorbeeld over oude Amerikaanse auto’s. Over het stichten van een klooster op dé perfecte plek. Over een bedrijf dat dankzij het enthousiasme van de directeur en zijn medewerkers sneller groeit dan verwacht. En over waardevolle projecten door en voor eilandbewoners. We hebben gezien en gehoord met hoeveel hartstocht mensen zich ergens in storten. In hun eentje, soms met anderen. En na elk gesprek keerden we huiswaarts met een glimlach op ons gezicht. Wat gebeuren er toch mooie dingen! En wat is het toch mooi om een mens iets te zien doen wat hem of haar écht gelukkig maakt! Daar worden wij dan weer zo gepassioneerd van dat we wel van de daken willen schreeuwen: *“ga dit lezen en zeg het voort!”*

EILANDER INITIATIEVEN

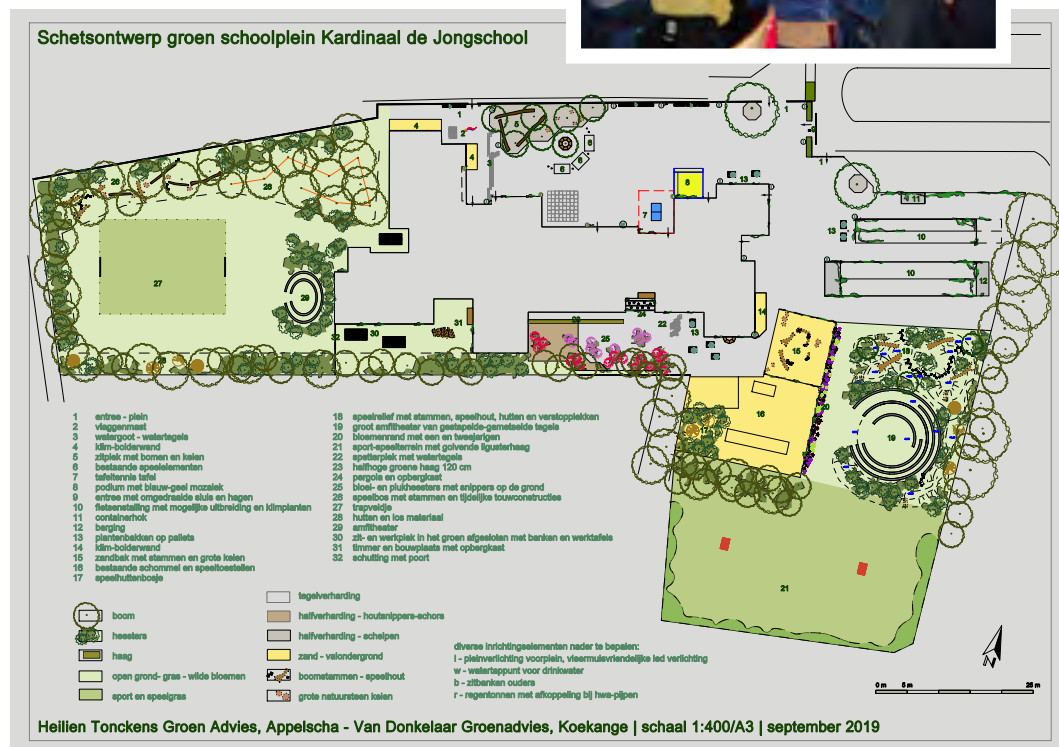
Er zijn veel eilanders die zich inzetten om de wereld om hun heen nét even wat mooier te maken. Dat doen ze vol gedrevenheid. Alle reden om een aantal eilander initiatieven voor het voetlicht te brengen.

OPBLOEIEND SCHOOLPLEIN

“Zo natuurlijk de omgeving van Kardinaal de Jonghschool op Ameland is, zo grauw en grijs is het schoolplein. Dat kan anders”, vonden leraren Sandra Pronk en Peter Kienstra. Daarmee ontstond het project ‘Groen Schoolplein’.

Minke Kooiker zit als ouder ‘met groene vingers’ in de werkgroep, die uit meer ouders en ook enkele leerkrachten bestaat. Sinds het plan voor een groen schoolplein vaststaat, heeft de werkgroep niet stilgezeten. Ze hebben een ontwerp laten maken door een tuinarchitect, en er is met succes subsidie aangevraagd bij het Iepen Mienskipfûns. Minke: “We wachten nog op antwoord vanuit het CO2-Compensatiefonds en de gemeente, die we eveneens hebben aangeschreven. Daarnaast zijn er veel Amelandse ondernemers die dit initiatief zullen steunen door kosteloos diensten of goederen te leveren.”

Ondertussen staat sinds de zomer al klimop tegen de gevel van de school en tegen de omheining van de fietsenstalling. Maar het echte werk moet nog beginnen. Een speelbos met stammen en touwconstructies, een pluk-, proef- en ruiktuin met kruiden en fruit, een speelhuttenbos; zomaar

enkele elementen die het groene schoolplein krijgt. Verder komen er twee amfitheaters - leuk voor voorstellingen - en plekken waar kinderen bijvoorbeeld handvaardigheidlessen kunnen krijgen. Het betegelde plein voor de deur krijgt enkele bomen, wat mooie schaduwplekken zal opleveren.

Als het even meezit, is het groene speelplein voor de zomervakantie klaar. Het zou wel eens kunnen dat kinderen dan alleen nog maar buiten willen spelen. Dat is volgens Minke alleen maar goed. “De telefoonschermjes maken een steeds groter deel uit van hun leven. Het is mooi als je daar een beter alternatief voor kunt bieden.”

Foto: Ed Kieckens

EERVOL WERK OP HET WATER

Werken bij de Koninklijke Nederlandse Redding Maatschappij (KNRM) is iets bijzonders, maar op Schiermonnikoog is het nog net wat specialer. Dat vindt althans schipper Gert-Jan Klontje.

Elk jaar brengen de redders van KNRM Schiermonnikoog tientallen mensen naar de wal. Aangezien Gert-Jan zijn hele leven al op Schiermonnikoog woont, kent hij vrijwel iedereen die hij vervoert. Soms zelfs heel goed. Hij heeft bijvoorbeeld drie keer zijn schoonvader vervoerd. En zijn schoonmoeder die terug naar de vaste wal, haar thuis, wilde om te sterven. Het komt vaker voor dat hij mensen naar de wal brengt die niet meer terugkomen. *“Ik heb zoveel eilanders als laatste gegroet na hun laatste reis over water.”*

Soms rukt de reddingsboot uit voor schepen in nood. *“Ik herinner me nog dat het heel slecht weer was. Een charter zat in de problemen bij Noordpolderzijl. De mast brak op een gegeven moment af. We zijn ernaartoe gevaren en ondanks alle zware omstandigheden erin geslaagd om het schip te redden en alle mensen veilig op de wal te krijgen.”*

Zijn werk kent ook vrolijke kanten. Het vervoer van zwangere vrouwen, bijvoorbeeld. Het is voor Gert-Jan genieten als hij dan later de kleintjes ziet op het eiland. Het geeft hem eveneens voldoening als hij mensen, die (zwaar)gewond waren, later weer ziet rondlopen. Juist omdat het zo'n kleine gemeenschap is en hij iedereen kent op Schiermonnikoog, is het voor Gert-Jan extra waardevol als een verhaal goed is afgelopen.

‘WE WILLEN MENSEN BLIJ MAKEN’

Wedstrijden op de wal nemen een hap uit het budget van eilander sportverenigingen. Dat weet Gerard Metz, voormalig voorzitter van voetbalvereniging Geel-Wit op Ameland, als geen ander. Als voorzitter van Sport Promotie Ameland (SPA) vond hij dat dat anders moet. De oplossing: eigen busjes kopen, die verenigingen voor lage prijzen kunnen huren.

Radboud de Vos, secretaris bij SPA, haakte maar wat graag aan toen Gerard hem vroeg om te helpen. Met enthousiasme vertelt hij over de samenwerking die heeft geleid tot de realisatie van dit plan. *“Gerard kende Ger van Langen, directeur van Wagenborg Passagiersdiensten. We nodigden hem uit, en vertelden dat we graag twee eigen busjes op de wal willen. Ger zei gelijk: dat moet groter. Er moeten minstens vier busjes komen.”*

Vanaf toen ging het snel. Autodealer Bourguignon werd door Van Langen benaderd. Het lepen Mienskipsfûns werd aangeschreven en verblijdde de SPA met een subsidie voor het vervoersproject. Ook de gemeente Ameland deed een duit in het zakje. En zo is het dat sinds 11 oktober vier busjes beschikbaar zijn. In eerste instantie dus voor Amelander sportverenigingen. Zij kunnen voor uitwedstrijden een bus huren voor 50 euro per dag. Particulieren, bedrijven en de gemeente kunnen de busjes ook huren, maar dan voor 75 euro per dag.

“De reacties zijn goed”, vertelt Radboud. *“Mensen weten ons steeds beter te vinden. We houden wel in de gaten of alles financieel uit kan, maar in principe hebben we een contract met Wagenborg voor vijf jaar. We hopen dat het lukt. Het is mooi om mensen blij te maken en iets voor hen te betekenen.”*

INSPIRERENDE ONTMOETING OP SPIEKEROOG

Nederland, Duitsland en Denemarken 'delen' de Waddenzee en hebben elk hun Waddeneilanden. Daarmee hebben ze dezelfde uitdagingen als het aankomt op lokale economie, duurzaamheid en toerisme. In het kader van 'samenwerken maakt sterk' toog in oktober een Nederlandse delegatie naar het Duitse Oost-Friesland om te zien hoe mensen daar met deze uitdagingen omgaan.

Onder andere Amelandse ondernemers, gemeenteraadsleden en vertegenwoordigers van Staatsbosbeheer, het VVV en WPD ondernamen de reis naar Spiekeroog. Daar kregen ze bij verschillende gasten een kijkje in de keuken. Wat het gezelschap opviel: de focus ligt vooral op toeristen met een dikke portemonnee, zoals bij rederij Norden-Frisia.

Jaarlijks brengt deze partij passagiers naar het eiland Norderney. Het aantal is vergelijkbaar met het aantal jaarlijkse Amelandgasten. Volgend jaar start de rederij een campagne in het welvarende Zwitserland. Zo wil ze Zwitsers verleiden om naar Norderney te komen.

In Carolinensiel, op een steenworp afstand van de Waddenzee, staat een driesterrenhotel dat volgend jaar ruimte moet maken voor een nieuw hotel. Dit hotel moet minstens vier sterren krijgen. Daarbij ligt de focus dus op het hoge segment. Zelfs het lokale Wadden-Eco Centrum wenst zich liever honderd bezoekers die elk duizend euro uitgeven dan andersom.

Veel belangstelling was er voor de bereikbaarheid van de Oost-Friese Waddeneilanden. Dit met oog op de bereikbaarheid van Ameland. De meeste van de Duitse Waddeneilanden verwelkomen jaarlijks tot 200.000 bezoekers. Die kunnen alleen bij hoogwater de overtocht maken. Gezien de kleine economie en de bezoekersaantallen, kan de Nederlandse delegatie wel snappen dat varen op tij voor die eilanden werkbaar is. De impact die tij-varen op Ameland zou hebben, zou echter veel groter zijn, zo luidt de conclusie.

De vertegenwoordigers van Wagenborg hadden vanzelfsprekend extra oog voor de veerboten. Het viel op dat ze in Oost-Friesland varen met boten die rond 1980 gebouwd zijn. Nieuwe boten zouden de reders wel willen laten bouwen, maar de regelgeving bij oude schepen is soepeler dan bij nieuwbouw. Dat maakt de reders terughoudend in het vernieuwen van hun vloot. Kortom, het gaat er op verschillende punten anders aan toe dan in Nederland, en dat maakte de uitwisseling leuk en leerzaam.

100 JAAR VERBINDING AMELAND - HOLWERD

In 1905 werd met de eerste vaste passagiersdienst tussen Delfzijl en Emden de basis gelegd voor Wagenborg Passagiersdiensten B.V. Met de tentoonstelling "100 jaar Veerdiensten Wagenborg" en een kermis en concert op de veerdam is in 2005 op Ameland dit jubileum groots gevierd.

Wagenborg is een familiebedrijf, opgericht door Egbert Wagenborg (1866 – 1943). Een man met visie die zijn brood verdiende met scheepvaartwerkzaamheden. Na naam als passagiersvervoerder te hebben gemaakt op Borkum, Norderney en Schiermonnikoog, werd Wagenborg in 1919 gevraagd de Rijksveerdienst Ameland – Holwerd v.v. te gaan verzorgen.

De Vooruitgang II van Wagenborg, een radarboot op stoom, heeft een belangrijke rol gespeeld bij het ontstaan van een structurele verbinding Ameland – Holwerd. Doordat petroleum in die tijd gerantsoeneerd werd vanwege gebrek aan deze brandstof, kwam de Rijksdienst Ameland – Holwerd v.v. onder de Wagenborgvlag.

Jaarlijks wordt er nog gezeild om de 'Vooruitgang II Trofee', een regatta van de Catamaran Club Ameland, ter nagedachtenis aan op deze op weg naar de werf gezonken legende. De Trofee wordt beschikbaar gesteld door Wagenborg Passagiersdiensten.

Vanaf 1919 onderhoudt WPD een betrouwbare dienstregeling van en naar Ameland. De betrokkenheid bij de veerdienst onder personeel en eilanders is groot. WPD is trots op deze historie en ziet dit als een veelbelovende start van nog eens honderd jaar.

Graag nemen we u mee langs een aantal highlights in de historie.

1974: Aankomst in Holwerd

1974: Aankomst in Holwerd

1985: Privatisering van de veerdienst naar Ameland en Schiermonnikoog

1985: Veerboot Sier

1988: Ford weekend op Ameland

1938: Veerdam Nes op Ameland

1946: Veerboot Waddenzee in de winter

1948: Veerboot Brakzand vanuit Oostmahorn

1956: Slecht weer op de steiger in Nes

1959: Veerboten Friesland en Antje verzorgen het passagiersvervoer

1959: Drukte in Holwerd

1963: Winter in Holwerd

1966: Prins Willem IV

1978: Pinksterweekend

1984: Veerdam op Ameland

1995: Sier op Ameland

2019: Scheepsmodel van de 'Vooruitgang II' op kantoor Wagenborg te Nes

DE HOBBY VAN GERHARD DRAAISMA

Zet Gerhard Draaisma op een autosloperij, en je hebt geen omkijken meer naar hem. Hij zou tussen het afgedankte spul eindeloos op zoek gaan naar bruikbare onderdelen. En zou hij een auto vinden naar zijn smaak, dan zou hij zijn uiterste best doen om die weer op te lappen. *„Als je een beetje autogek bent, dan vind je dit prachtig!”*

De garage van Gerhard en zijn vrouw is groot. Hij staat op de helft, en geeft met zijn armen een scheidslijn aan. "Vanaf hier is het mijn domein." En in zijn domein staat een Ford Ranchero uit 1978. Een voertuig dat van alles mankeerde tot het in bezit kwam van 'Fordman' Gerhard. "De auto hoeft van buiten niet mooi te zijn, maar onderhuids moet alles wel kloppen." En dat heeft hij bij deze auto voor elkaar gekregen. De motor, de demping, de bekleding, een elektrisch raam; alles is door hem aangepakt. Bij stoplichten zet hij mensen op het verkeerde been. Zo'n oude Amerikaan, die gaat vast niet snel. "Maar ik rijd ze er gemakkelijk uit!" Op dat soort momenten is Gerhard helemaal in zijn element.

Het sleutelen aan auto's kwam op zijn pad toen hij als kind in de Leeuwarder Vrijheidswijk woonde. Toen nog een echte volksbuurt. Oudere buurjongens waren vaak aan het sleutelen aan hun motor, brommer en later auto, en lieten de jonge Gerhard zien wat ze deden. Hij leerde dat je een vonk, benzine en compressie nodig hebt om een verbrandingsmotor te laten werken. Doet een motor het niet, dan moet je bij die drie beginnen, en kun je eventueel van deze punten verder speuren naar het probleem. Of zoals hij zelf meermaals in het gesprek zegt: "Kijken, kijken, kijken. Zoeken, zoeken, zoeken."

Wat stuk was, probeerde je te maken. Dat werd voor hem een vanzelfsprekendheid. Uiteindelijk eindigde dit dus in een serieuze hobby. De eerste auto die hij zelf kocht en onder handen nam, was een Opel Kadett C. Gekocht bij de sloop voor honderd gulden.

Had nog net een paar maanden apk. "Hij deed het, maar de bodem bleek zo rot dat hij er half onderuit viel. Dus weer terug naar de sloper en voor vijf tientjes weer een andere. Zo ging dat door." Natuurlijk ging hij aan de slag bij garagebedrijven. Nadat hij verhuisd was naar Ameland, en met de eigenaar van Metz Garagebedrijf een oude Amerikaan kocht, was hij echter helemaal verliefd op die categorie vierwielers.

Inmiddels werkt Gerhard als schipper op de watertaxi, maar oude Amerikaanse auto's blijven zijn grootste hobby. "Hoe ze in elkaar zitten; daar is over nagedacht. Tegenwoordig gaan auto's tien jaar mee, maar vroeger moesten ze veel langer meegaan." Hij toont een foto van een Ford Victoria uit 1954, die ook ooit in zijn bezit is geweest. "Dit is nog echt een auto. Echt zo'n móóí dashboard. En die búmpers, die ronde vormen. En die voorkant ook, met die ronde koplampen. Deze auto heeft een ziel. Ja, ik geniet hiervan!"

Gerhard schat dat hij inmiddels wel een stuk of dertig, veertig auto's heeft opgelapt.

En vervolgens weer heeft verkocht. Soms met pijn in het hart. Zo had hij ooit een Russische legerauto, een Zil 131, op de kop getikt in de buurt van Rotterdam. Eenmaal geparkeerd in het historische hart van Nes, waar Gerhard toen nog woonde, was het een ware eyecatcher waar toeristen graag mee op de foto gingen. Maar: verkocht. "En ooit had ik een oude BMW 6 serie. Dik interieur, turbo benzinemotor van Alpina. Hij had een ontstekingsprobleem, maar dat heb ik verholpen. Sindsdien was het een kanon! Op de invoegstrook reed ik al 150 kilometer per uur. Ik reed zelfs Porsches eruit. Ja, dat was één van de auto's die ik eigenlijk had moeten houden."

Wat hij ook mooi vindt: als je graag aan oude (Amerikaanse) auto's sleutelt, dan behoor je tot een bijzonder wereldje. "Alle mensen kennen je. Ik had een oude bus gekocht en opgelapt, en later verkocht aan een groep jongens die op Terschelling wonen. Inmiddels staat de bus in België, maar als ik die mannen van Terschelling tegenkom, dan is het nog steeds: 'Hé, Gerhard!'. Daar houd ik van." ■

“OR MET PASSIE; EEN TEAM DAT (ZICH) VERBINDT”

OR-lid word je uit betrokkenheid en vanuit de passie iets te willen betekenen, voor de medewerkers en de organisatie. Je doet het om die veranderingen te realiseren die goed zijn en om de organisatie beter te maken. In gesprek met de 5 passievolle medezeggenschappers van WPD.

Waarom is passie belangrijk bij medezeggenschap?

Passie en medezeggenschap zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. “Je hebt zonder verplichting bewust voor de OR gekozen. Dat ligt anders bij je dagelijkse werk,” aldus Paul. “Het OR-werk moet leuk zijn om te doen, voldoening geven, anders moet je stoppen. Je moet er zelf iets van willen maken,” zegt Coty. Jelte: “Als je klein denkt, komen er grote resultaten. Je moet niet denken alles zo maar even te kunnen veranderen. Het zit ‘m vaak in simpele dingen, oog hebben voor wat er speelt.” Mark: “Als wij met passie ons werk doen, krijgen wij anderen in beweging en worden er besluiten genomen waar iedereen achter staat.”

Hoe wordt de passie zichtbaar?

Mark: “Er heeft de afgelopen tijd een verjonging van het personeel plaatsgevonden. Medewerkers zoeken

elkaar meer op. De verstandhouding is beter en je weet meer van elkaar. WPD verzorgt 2 veerdiensten, er is personeel aan boord, op de wal en op de eilanden. Dat werkt een eilandcultuur in de hand. Een aantal jaren geleden zag je op een nieuwjaarsreceptie alleen kantoorpersoneel. Dat is veranderd.” Niels: “De afgelopen tijd zijn wij als OR nauw betrokken geweest bij de introductie van een 6e varende ploeg op de dienst Ameland - Holwerd. Met elkaar hebben we goed nagedacht over de jaarroosters. Iedereen is daar tevreden over.” Jelte vult aan: “Ook zijn wij betrokken bij de nieuwe organisatiestructuur, de benoeming van het nieuwe Hoofd Operationele Dienst en op dit moment bij het inventariseren van de risico’s op de werkplekken.” “Ook de verruiming van de openingstijden van de Klantenservice heeft op de OR-agenda gestaan”, voegt Coty toe. Al pratende wordt duidelijk dat de OR zich betrokken voelt bij veel zaken die spelen binnen de organisatie.

Van links naar rechts: Jelte Bandstra, Niels de Jong, Coty Tieman, Paul Kuiper en Mark Folbert.

“

Als wij met passie ons werk doen, krijgen wij anderen in beweging en worden er besluiten genomen waar iedereen achter staat.

Hoe maken jullie verbinding met de leden?

"Wij merken dat het niet altijd duidelijk was, waarmee je als medewerker de OR kunt benaderen. Onlangs hebben wij in ons interne bulletin 'WPD Journaal' een schema opgenomen om medewerkers op weg te helpen. Ook de agendapunten en de verslaglegging van onze overlegvergaderingen worden met regelmaat gecommuniceerd," aldus Mark. "De echte verbinding ontstaat op de werkvloer, in gesprek met elkaar, spontaan en informeel", zegt Niels. "De vakmensen op de werkvloer weten hoe het werk gedaan moet worden. Je kunt wel een onderzoeksbureau inschakelen, maar 9 van de 10 keer is het verstandiger te luisteren naar het personeel. Ik zie de OR als verlengstuk om de kennis die bij het personeel aanwezig is, bij de directie te krijgen", aldus Jelte.

Zijn jullie als OR goed in staat om de achterban te vertegenwoordigen?

Het antwoord op deze vraag hangt deels af van de samenstelling van de OR. Paul: "Er zijn zoveel werkterreinen, je weet nooit wat daar allemaal speelt, daarom willen we van ieder onderdeel graag een afgevaardigde in de OR." Jelte: "Op dit moment zijn wij als OR een redelijke afspiegeling van het bedrijf. Dat is nog nooit zo goed geweest. Alleen zouden wij nog graag iemand erbij willen hebben van het Havenkantoor Holwerd of de parkeerterreinen aldaar. Ook zijn er meer dames welkom, maar die zijn in de gehele scheepvaartsector ondervertegenwoordigd."

Wat zijn belangrijke thema's die de OR de komende tijd gaat oppakken?

"Op korte termijn het opstarten van samenwerking met preventiemedewerkers, het creëren van een veilige werkplek voor iedereen, duurzame bedrijfskleding, een toekomstvisie op de sneldienst en watertaxi, de interne communicatie en de algemene omgangsvormen met elkaar. Op langere termijn de bereikbaarheid van de eilanden, het nieuwe vervoersconcept van WPD en daaraan gekoppeld de personeelsbezetting. WPD wil de meest duurzame veerdienst worden. Ook dat is één van de speerpunten van de OR de komende tijd", aldus de gezamenlijke OR-leden.

Zij vervolgen: "De interne slogan van WPD is 'We doen het samen en we doen het goed'. Daar willen we de komende tijd als OR echt werk van maken om aansluitend op de passie die er binnen de organisatie is, beslissingen nog breder gedragen te krijgen."

Mark Folbert, Voorzitter

Administratief Medewerker kantoor Nes, sinds 2013 actief binnen de OR. Naast het voorzitterschap belast met de COR, Agendacommissie en Financiën. "Ik vind het een uitdaging om WPD-breed de verbinding met elkaar aan te gaan en om medewerkers zoveel mogelijk te betrekken bij directiebesluiten."

Paul Kuiper, OR-lid

Kapitein Lauwersoog - Schiermonnikoog, inmiddels 4 jaar betrokken bij het OR-werk. Maakt deel uit van de Onderzoekscommissie. "Ik wil de mensen van de werkvloer Lauwersoog - Schiermonnikoog graag een platform geven, waar ze kunnen meedenken en meebeslissen over hoe WPD beter kan functioneren."

Niels de Jong, OR-lid

Kapitein Ameland - Holwerd. Sinds 2018 actief OR-lid om de varende dienst Ameland een stem te geven. Tevens aanspreekpunt Arbozaken Ameland. "Het OR-werk levert mij zelf een frisse kijk op. Een goede verstandhouding tussen werkgever en werknemer is één van mijn drijfveren."

Jelte Bandstra, OR-lid

Matroos Lauwersoog - Schiermonnikoog. Ruim 3 jaar actief als OR-lid. Naast aanspreekpunt Arbozaken Lauwersoog zitting in de COR. "Ik heb in korte tijd geleerd hoe de organisatie in elkaar zit en daar waardering voor gekregen. Wat we doen, moeten we goed doen. En dat kunnen we alleen met elkaar."

Coty Tieman, Secretaris

Telefoniste receptioniste op de Klantenservice. Zo'n 3 jaar geleden, tegelijk met Jelte, de gelederen van de OR komen versterken. Naast het OR-secretariaat samen met Mark belast met de Agendacommissie. "Ik ben best kritisch en geef snel mijn mening. Dan moet je als je iets wilt betekenen niet aan de zijlijn blijven staan. Het OR-werk voldoet me prima."

WAGENBORG SNELDIENST

Comfortabel en snel van en naar Schiermonnikoog!

**NU MET AANSLUITEND OPENBAAR VERVOER
VAN EN NAAR GRONINGEN!
(VIA WINSUM)**

DIENSTREGELING

VAARTIJD CA. 20 MINUTEN

Schiermonnikoog > Lauwersoog (ma t/m zon, incl. feestdagen)

16.00 uur

Lauwersoog > Schiermonnikoog (ma t/m zon, incl. feestdagen)

16.30 uur

'IEDEREEN HIELP MET HARTSTOCHTELIJKE PASSIE'

Burgemeester Ineke van Gent wist niet wat ze zag op 3 januari van dit jaar en de dagen erna. Kilometers troep en rommel op de stranden van Schiermonnikoog. De containerramp bracht een hoop ellende. En dat bracht weer vele honderden mensen op de been die wilden helpen. Hoe dramatisch de situatie ook was, het zien van al die mensen had iets hartverwarmends voor Van Gent.

In de werkkamer van Ineke van Gent staan een paar houten krukjes. Duizenden van die dingen zijn er na de containerramp aangespoeld. Een aantal heeft Van Gent bewaard, net zoals een paar andere aangespoelde spullen. *"Laatst was hier de Onderzoeksraad voor Veiligheid, en ook studenten van de universiteit zijn hier geweest. Ik kan ze hiermee een beetje laten zien wat er zoal is aangespoeld."*

'Onherstelbare vervuiling'

Natuurlijk vallen de paar voorwerpen die Van Gent heeft in het niet bij de hoeveelheid spullen die begin januari aanspoelden. Verlichting, schoenen, My Little Ponies, onderdelen van zeeppompjes, enzovoorts. *"Dat valt allemaal nog op te ruimen, maar piepschuim en plastic bolletjes niet. Dat hebben we wel geprobeerd, maar het zakt steeds dieper het zand in. De stranden zijn opgeruimd, maar niet schoon. Of dat nog valt te verhelpen? Ik heb er mijn twijfels over. Het is in ons milieu gaan zitten."*

Haar toon is gepassioneerd als ze erover spreekt. Net zoals wanneer ze in gedachte terug gaat naar 3 januari en de opvolgende dagen. *"Ik wist niet wat ik zag op het strand. Bulten bende en rotzooi. Echt kilometers lang. Ik wist: dit moet zo snel mogelijk worden opgeruimd, anders gaat het terug de zee in, of verspreidt alles zich over het eiland."*

In no-time kwamen partijen als politie, brandweer, ambulance, Natuurmonumenten, Rijkswaterstaat, de KNRM en natuurlijk de gemeente in actie. Zelfs het leger zette honderd militairen in. Maar de eilandbewoners en mensen van de wal, konden eveneens niet lijdzaam toekijken. Ze kwamen massaal in actie om de stranden schoon te krijgen.

Gemeenschapszin

Van Gent: *"Ik was onder de indruk van wat er allemaal gebeurde. Mensen van alle leeftijden - mannen, vrouwen, kinderen - hielpen schoonmaken. Anderen die zorgden voor koffie, thee en soep. Boeren die kwamen helpen met tractoren en machines. Iedereen hielp met hartstochtelijke passie: 'We gaan dit oplossen, we gaan ons hier niet bij neerleggen'. De ellende was groot, maar de gemeenschapszin was top. Dat was echt heel mooi en hartverwarmend. Ik ben trots op alle mensen die hebben geholpen."*

Tegelijk waren de weersomstandigheden niet ideaal. Het was koud, het regende, het stormde, en met zoveel mensen plotsklaps op het strand werd de veiligheid van al die mensen ineens ook een belangrijk aandachtspunt. *"We wilden ons focussen op het opruimen van de troep, maar nu kwam er ook nog crowd management bij. We hebben de toestroom van mensen op een gegeven moment een halt toe geroepen."*

Geen risico's meer

Niettemin herhaalt Van Gent meerdere keren in het gesprek hoe indrukwekkend ze de gedrevenheid van alle betrokkenen vond. Met diezelfde vurigheid maakt Van Gent zich nu hard om te voorkomen dat de containerramp van de landelijke agenda verdwijnt. *"Dit is wel een Nationaal Park en Unesco Werelderfgoed. Dat geeft je de drive om dit te beschermen. Ik wil dat degene die dit veroorzaakt heeft, zijn verantwoordelijkheid neemt. De vervuiler betaalt. Maar die zaak loopt nog voor een deel."*

Daarnaast wil ze dat de route die containerschepen nemen, kritisch onder de loep wordt genomen. Van Gent wil dat bij bepaalde weersomstandigheden risicovolle routes worden vermeden. *"De Onderzoeksraad voor Veiligheid is op Schiermonnikoog geweest. Zij gaat een rapport maken dat in maart 2020 klaar zal zijn en aanbevelingen zal bevatten. Ik ben van mening dat iedereen dit serieus moet nemen. Nog steeds zijn er bedrijven die hier varen en risico's nemen. Dat moet echt ophouden. Het is nog een lastige discussie, maar wij als gemeente en ik als burgemeester zullen er alles aan doen om dit op de agenda te houden. Het gaat mij niet gebeuren dat de Tweede Kamer overgaat tot de orde van de dag. Dit is nog niet voorbij."*

WAGENBORG PASSAGIERSDIENSTEN: 'STORMVASTE' VEERDIENST

Een zware zuidwesterstorm, waarbij een roro-schip van de rederij in grote moeilijkheden geraakte en die het vertrek van de Prinsenburg vanuit haar thuishaven Delfzijl enkele dagen wist uit te stellen, leverde voor de zouteveren op Ameland en Schiermonnikoog die bewuste januariochtend vrijwel geen problemen op. Hoewel de wind die bewuste ochtend tijdens buien af en toe indrukkelijk aanzwol tot kracht twaalf viel niet één afvaart uit. *"Onze schepen zijn gebouwd om te varen en dat kunnen ze! Én veilig, óók als het stormt...!"* aldus WPD-directeur Ger van Langen over zijn 'stormvaste' veerdienst.

Hoewel alle afvaarten doorgingen, ondervonden de diensten op beide eilanden toch wel enige hinder van de vliegende storm. De veerboot van 17.30 uur uit Lauwersoog vertrok bijvoorbeeld pas om 19.30 uur. Oorzaak was dat de wind het water bij de veerbootsteiger op Schiermonnikoog zo hoog had opgezweept, dat veilig aanleggen en passagiers aan wal zetten tijdelijk niet mogelijk was. De boot vanaf het eiland kon uiteindelijk pas om 21.00 uur weer naar Lauwersoog varen.

Hoogwater is van alle tijden. Als altijd doen de mensen van Wagenborg, zowel directie als het boord- en walpersoneel, er toch alles aan de boten zoveel mogelijk volgens dienstregeling te laten vertrekken.

Ook de overtocht van Holwerd naar Ameland liep die middag aanzienlijke vertraging op. *"Wij hadden anderhalf uur werk om het eiland te bereiken. Gewoonlijk lukt dat in zo'n drie kwartier. Het was evenwel extreem zwaar weer en heb je het schip beter in de hand als je het wat rustiger aan doet"*, legt Van Langen uit. Directeur Geert Wagenborg (1902-1984) draaide er zijn hand niet voor om persoonlijk – én met succes – een vastzittende draad uit de schroef van een van de boten te verwijderen opdat tóch, weliswaar met een minimale vertraging, op tijd te kunnen varen. En kan het niet zoals het moet, dan moet het maar zoals het kan: op de met ellebogenstoom voortgedreven kar met passagiers van boord halen... Hoever kon en kan zowel service als passie voor het werk van het veerdienstpersoneel van WPD gaan!

Hoogwater is, zo ook te zien op deze jaren vijftig foto, van alle tijden...! (foto: collectie Henk Zuur)

Ellebogenstoom werd tot in de jaren zestig ingezet om passagiers met droge voeten van boord te halen (foto: Willem Wilsra)

Wagenborg Passagiersdiensten hoefde en hoeft vrijwel nooit afvaarten laten vervallen. Dat gebeurt eigenlijk alleen bij zware ijsgang. Ger van Langen: *"Er zijn wel eens situaties met kruierend ijs waarin je echt niet kunt varen, maar dat is jaren geleden voor het laatst gebeurd."* De veerdienst heeft eigenlijk nooit problemen met storm. Het is de waterstand die meer invloed op de afvaarten van de veerboten heeft.

Oud-directeur Geert Wagenborg waadt door het water om een draad uit de scheepsschroef te verwijderen (foto: collectie Henk Zuur)

DE KRACHT VAN HET GROTER GEHEEL

Zouden de heren en dames van Kroon Facilitair Bedrijf Ameland een dag niet werken, dan merk je het meteen. Marcel Kroon staat samen met zijn partner Risje Sinnema aan het roer van dit bedrijf, dat bijna haar lustrum viert. *“We leveren als team een prestatie. Iedereen speelt een rol.”*

Waar is vraag naar op dit eiland? Die vraag stelde Marcel zich ruim vijf jaar

geleden. Hij zag een gat in de markt als het aankwam op schoonmaak, onderhoud en sleutelbeheer van vakantiewoningen. *“Na enkele bescheiden opdrachten, werden we gevraagd om 21 vakantieappartementen onder onze hoede te nemen. Daarmee verdubbelde onze werkzaamheden. Een jaar later kwamen er binnen dit project nog ruim twintig appartementen bij. Inmiddels verzorgen wij verspreid over Ameland ongeveer honderd accommodaties.”*

Elke dag een boot

In opdracht van schoonmaakbedrijf Bekius werd Kroon op een gegeven moment ingeschakeld voor het schoonmaken van de veerboten van Wagenborg. Sinds Bekius aangaf een stapje terug te willen doen, valt dit

onder de verantwoordelijkheid van Marcel en zijn team. "Dat betekent elke dag, 365 dagen per jaar, minstens één veerboot en de vertrekhal in Nes schoonmaken. Afgelopen oktober is de 175.000ste vierkante meter vloer schoon opgeleverd. Daarnaast is er nog een heel scala aan taken die regelmatig aan bod komen. Het is avondwerk. Als de bemanning de laatste tros vastlegt, is ons team aan de beurt. Zeker in het hoogseizoen weet je nooit wat je aantreft. Maar wat er ook gebeurt, de boot moet schoon."

Het schoonmaakballetje rolde door naar het kantoor van Wagenborg op Ameland. Eens per jaar vindt daar de grote schoonmaak plaats. Alles gaat dan van z'n plek. "Daarbij komt onze verhuis- en opslagservice goed van pas." Wat prima in het straatje ligt van Marcel, aangezien hij eerder bij verhuisbedrijven heeft gewerkt. Lachend: "Ik dacht, ik verhuis naar Ameland en ga daar iets anders doen. Maar het volgt je. En dat is eigenlijk wel prima. Ik ben bekend met die wereld. Ik ken er veel mensen. Contacten onderhouden, daar hou ik van. Wij sponsoren ook de Amelander Kunstmaand met opslag, logistiek, inpakken en collecteren van diverse kunstwerken."

Behaalde doelstelling

Inmiddels biedt het bedrijf ook opslagmogelijkheden voor bedrijven en particulieren. Vanaf deze winter wordt het mogelijk om de spullen per container weer bij huis te krijgen; Kroon regelt dan de verhuizing van A tot Z. Eveneens nieuw: Kroon Facilitair Bedrijf Ameland is uitleenpunt van MediPoint. Verschillende thuiszorghulpmiddelen, zoals trapliften en bedden, staan opgeslagen bij Kroon. Ze brengen en halen de materialen en reinigen alles ook weer na inname.

Kortom, Marcel en zijn medewerkers zitten niet stil. En dat maakt dat het bedrijf in razend tempo is gegroeid. De doelstelling die hij vijf jaar geleden doorgaf bij de KvK? Al lang gehaald. Dus wat nu? "Iets neerzetten wat toekomstbestendig en -waardig is. Daarbij houd ik de kernwaarden in het oog. Dit is een eiland met een kleine gemeenschap en een gemeenschappelijke historie. Daarnaast hebben we klanten op de wal. Beide partijen hebben iets met Ameland. Dat wil ik samenbrengen. Niet voor niets bestaat ons logo uit puzzelstukjes: allemaal losse delen die één geheel vormen. De verbinding opzoeken en samenwerken vind ik mooi en belangrijk."

Afwisseling bieden

Door die verbindingen te leggen, wordt het dienstenpakket gevarieerder. En dat maakt het bedrijf weer interessanter voor mensen om er te werken. "Iemand die een maand lang een boot moet schoonmaken en verder niks, vertrekt. Ik wil heel graag afwisseling bieden. Hoewel alle medewerkers hun talenten hebben, zijn ze breed inzetbaar. Als ze het werk leuk vinden, kun je ook meer bereiken. Een keer hebben we drie boten van Wagenborg op één dag moeten schoonmaken. Dan moet je als team een enorme prestatie leveren. Iedereen speelt een rol. Als dan alle tanden van een wiel perfect in elkaar grijpen, kun je bergen werk verzetten. Dat is ontzettend mooi om te ervaren." ■

Peter Peters en JanDouwe Douwstra zijn beiden HSEQ-coördinator, waarbij de afkorting staat voor Health, Safety, Environment en Quality. JanDouwe vervult deze functie bij Wagenborg Passagiersdiensten, Peter bij Wagenborg Nedlift. We gaan met beide heren in gesprek.

Peter: “Mijn functie in het kort: signaleren, adviseren en controleren op het gebied van veiligheid, gezondheid, duurzaamheid en kwaliteit. Als projectleiders bijvoorbeeld een projectplan schrijven, bied ik ondersteuning. Ook begeleid ik projecten. Zoals bij de Teijin-fabriek in Farmsum. Gedurende zes weken zijn we met ongeveer vijftig Nedlift-medewerkers in de weer om bij een grote onderhoudstop te ondersteunen. We halen alle kritieke onderdelen uit de fabriek en plaatsen ze weer terug. Het is geweldig om dat op HSEQ-gebied te begeleiden.”

JanDouwe: “De werkzaamheden zijn divers en breed, maar veiligheid is wel een belangrijk speerpunt. We adviseren bijvoorbeeld het managementteam en voeren kwaliteitsonderzoek uit. Maar we hebben ook aandacht voor werkplekken, het materiaal en hoe collega’s met elkaar omgaan op het gebied van veiligheid. Opleidingen in het kader van veiligheid, die het bewustzijn vergroten en het veilig werken verbeteren, zijn een van de belangrijkste speerpunten binnen WPD. Daarnaast hebben we ook te maken met veranderende wet- en regelgeving. De werkzaamheden voor een HSEQ-coördinator houden nooit op.”

Peter: “Als HSEQ-coördinator heb je niet de populairste functie. Er is altijd wel iets op te merken bij wat mensen doen. De uitdaging zit hem

in de communicatie en bewustwording: de boodschap op zo’n manier brengen dat mensen meegaan in het verhaal.”

JanDouwe: “Veiligheidsbewustwording realiseren is een uitdaging. Jaarlijks brengen we twee miljoen passagiers over. Er gebeuren echt heel weinig incidenten. Maar we willen het wel steeds beter doen. En dat kan alleen als medewerkers het melden als hen iets opvalt. Hoe klein ook, het is ontzettend belangrijk voor ons om te weten. Die bewustwording bij de medewerkers realiseren is heel belangrijk.”

Peter: “Het mooiste van dit werk? Dat zit hem in de grote machines. Het verplaatsen van de grootste, gekste dingen. Die houten bruggen in Sneek, bijvoorbeeld, hebben wij in elkaar gezet en vervoerd. Zo iets vergeet je nooit meer. Ik heb altijd wel wat gehad met machines en zeg ook wel eens gekscherend dat ik een beetje diesel in mijn bloed heb. Dus dit werk is echt een jongensdroom die in vervulling is gegaan.”

JanDouwe: “Wagenborg Passagiersdiensten is een uniek bedrijf. Iedereen kent het vanwege de veerboot, maar achter de schermen gebeurt er nog zoveel meer. En we doen het allemaal samen. Om dan ook nog eens te werken op zulke mooie plekken, de eilanden en Lauwersoog, is geweldig. Ik stap elke ochtend met plezier in de auto, om daarna de boot te nemen.”

NIEUW PARKEERSYSTEEM

WPD werkt hard aan een geheel nieuw parkeersysteem voor het parkeerterrein in Holwerd. Met daaraan gekoppeld het reserveringssysteem, acceptatie van de Wagenborgpas en kentekenherkenning. Hiermee wordt de afhandeling sneller en kunnen via de website wpd.nl vooraf parkeertickets worden besteld. Reizigers zullen deze kwaliteitsverbetering vanaf het voorjaar 2020 gaan ervaren.

ROOKVRIJE TERREINEN

Per 1 januari 2020 worden, naast de schepen en gebouwen, ook de WPD terreinen rookvrij. Reizigers worden hierover geïnformeerd via borden op diverse plekken op al onze terreinen.

WPD draagt met het rookvrij maken van de terreinen graag een steentje bij aan het initiatief van de Hartstichting, KWF Kankerbestrijding en het Longfonds, die met de campagne "Op naar een rookvrije generatie" het doel heeft kinderen rookvrij te laten opgroeien.

MEER STOPCONTACTEN

WPD komt tegemoet aan de groeiende behoefte aan elektriciteit tijdens de overtochten. Deze winter worden schepen bij de werfbeurten voorzien van meer stopcontacten. Zo kunnen reizigers binnenkort hun laptops, smartphones en tablets nog makkelijker opladen.

DUURZAME BEDRIJFSKLEDING

WPD gaat in 2020 voor duurzame bedrijfskleding. Met duurzaam wordt bedoeld op het productieproces (gebruik van water en kleurstoffen), hergebruik en circulaire toepassingen. Met duurzame bedrijfskleding en het plan om te komen tot een plasticvrije veerdienst wil WPD bijdragen aan een schoner milieu.

Ontdek Schiermonnikoog!

Over passie wordt eigenlijk vrij positief gedacht. Negatieve associaties zijn uitzonderlijk. Hooguit in relatie tot Pasen. De filosoof Kierkegaard zag passie bijvoorbeeld als een drijvende levenskracht; hij noemde een leven zonder passie zelfs een ronduit gebrekkig bestaan. Hij zag passie als de sleutel tot een gebalanceerd leven.

Maar hoe krijg je passie in je leven? De Canadees Robert Vallerand stelt dat passie niet louter positief is, in tegenstelling tot wat Kierkegaard dacht. Vallerand onderscheidt twee soorten passie. Bij de eerste variant zet een persoon alles opzij om dat ene doel te behalen. Vallerand noemt dit obsessieve passie. Ze komt maar deels voort uit jezelf en wordt vooral gestimuleerd door externe factoren". Denk aan topsporters of balletdansers.

De tweede variant noemt hij harmonieuze passie. Deze is in tegenstelling tot obsessieve passie allerminst negatief. Sterker nog, het stelt je in staat om een leven vol passie te leiden. Harmonieuze passie is een vorm van positieve energie die in ons allemaal zit. Je hoeft er helemaal niet naar op zoek te gaan. Het is zaak contact te maken met de passie die je met je meedraagt. Je kunt door deze harmonieuze vorm juist veel verschillende dingen op een passievolle wijze doen.

Maar hoe ga je die herkennen? We leiden over het algemeen een haastig leven. We staan - letterlijk - zelden stil. Druk, druk druk... Om je passie te herkennen heb je rust en ruimte nodig. U begrijpt het al: een eiland nodig. Op het eiland heb je nog de rust en de ruimte om te luisteren naar jezelf of naar je intuïtie, of hoe je het ook noemen wilt. Juist dáárom zijn eilanders gepassioneerd wanneer ze verhalen over het eiland; de gaven van de natuur en het helende van de zee.

Een eiland geeft autonomie. Mensen die vanuit hun omgeving veel autonomie krijgen, ontwikkelen eerder een harmonieuze passie. Als de omgeving meer dwingend is en minder autonomie geeft, gaat een passie eerder de obsessieve kant op. Aansluiten bij rust en ruimte, dat is het allerbelangrijkste.

**Moeten we wel zoeken
naar passie?**

*Directie en medewerkers van
Wagenborg Passagiersdiensten
wensen iedereen een goed,
gezond en gezegend nieuwjaar.*

OP WEG NAAR CORSICA

“Méditerranée, zo blauw zo blauw...”
De openingszin uit het in Nederland wereldberoemde liedje van Toon Hermans. Niet alleen de Middellandse Zee is blauw. De kleur is ook één van de basiskleuren waaraan de veerboten van “La Méditerranée” te herkennen zijn. Deze Franse veerdienst vaart drie verschillende routes tussen Marseille en de plaatsen Bastia op de noordkant van Corsica, en Ajaccio en Propriano op de westkant van het eiland.

“La Méditerranée” is van oorsprong een familiebedrijf. Vanaf 1928 werd er eerst gevaren onder de naam “L’Armement Berengier-Giannoni”, maar de officiële oprichting van het huidige bedrijf vond plaats in 1931. De start van het bedrijf is bijzonder te noemen. De oprichting van de “Compagnie Méditerranée de Navigation” op 15 mei 1931 volgde op het huwelijk van de broers Félix en Henri Rastit met de twee dochters van de Corsicaanse scheepseigenaar Alban Giannoni. De scheepsvloot werd oorspronkelijk ingezet om diverse goederen te transporteren langs de havens die aan de kust van de Languedoc lagen. Pas in 1976 kreeg “La Méditerranée” een concessie voor het vervoeren van passagiers, en in 1988 konden de eerste passagiers met hun auto’s de overtocht maken op roll-on/roll-off veerboten.

Tussen de 11 en 13 uur

“La Méditerranée” onderhoudt de veerdiensten naar Corsica met 3 schepen, waarvan de “Piana” het nieuwste en grootste schip is. De “Piana” is in 2011 in de vaart

gekomen, en heeft een capaciteit voor 800 passagiers, 200 personenauto's en nog eens 2500 meter aan vracht. Het schip vaart op de routes naar Bastia, Ajaccio en Propriano en maakt zeven afvaarten per week. Tijdens de overtocht zijn er tussen de 44 en 50 bemanningsleden aan boord. De andere twee schepen zijn de Kalliste (bouwjaar 1993, 670 passagiers, 120 personenauto's, 2340 meter vrachtcapaciteit) en de Girolata (bouwjaar 2001, 830 passagiers, 160 personenauto's en 1927 meter vrachtcapaciteit). Afhankelijk van de gekozen route, duurt de overtocht naar Corsica tussen de 11 en 13 uur. Tegenwoordig vaart La Méridionale ook 1 keer per week naar Porto Torres, gelegen op het Italiaanse eiland Sardinië.

Milieu en duurzaamheid

"La Méridionale" doet veel op gebied van milieu en duurzaamheid. In 2016 nam "La Méridionale" 2016 CENAQ (Connexion Electrique des Navires A Quai) in gebruik, een systeem dat gefaciliteerd wordt door de haven van Marseille. Voorheen bleven de motoren van de veerboot draaien als het schip tussen twee afvaarten langdurig aan de kade lag. Nu is het niet meer nodig de generatoren aan boord te laten draaien, waardoor er ook geen diesel meer wordt verbruikt. Dit heeft weer tot gevolg dat er geen vervuiling van de lucht is, en minder geluidsoverlast en trillingen. Dit verbetert de arbeidsomstandigheden aan boord, maar ook de leefomstandigheden van mensen die dichtbij de ferry terminal wonen of

leven. De ferry terminal bevindt zich niet ver van het oude stadscentrum van Marseille. Het lijkt een vrij eenvoudige oplossing, maar de systemen aan boord moesten hier wel op aangepast worden, en ook is er een flinke capaciteit stroom nodig om voldoende energie aan het schip te leveren als deze voor de kade afgemeerd ligt.

Botsingen met walvissen

"La Méridionale" levert ook een bijdrage aan de bescherming van het leven in de zee. REPCET is het eerste computersysteem aan boord van schepen waarmee de positie van walvissen of walvisachtigen te herkennen zijn. Het doel van dit systeem is het risico van botsingen tussen schepen en deze diersoorten te verminderen. In het gebied waar "La Méridionale" actief is, leven 8 verschillende soorten walvissen. Bij "La Méridionale" zijn 106 bemanningsleden getraind om een walvis te spotten. De positie van het dier ten opzichte van het schip wordt door het bemanningslid ingevoerd in het systeem. Dankzij een antenne op het bovendek berekent de software de positie van het schip en van de walvis. Vervolgens wordt deze informatie direct zichtbaar gemaakt in het systeem aan alle andere schepen en gebruikers van dit systeem. Met deze data wordt een "risico zone" berekend. Het systeem heeft zichzelf inmiddels bewezen: er zijn maar liefst 500 observaties gedaan en het aantal botsingen met walvissen of walvisachtigen is afgenomen.

SCHOOLREISJE GEVOEL

Wat is dat met die Wadden? Een paar kleine eilanden in een ondiepe zee, die heel diep in het hart zitten van veel Nederlanders. Leg dat maar eens uit aan mensen die er nog nooit zijn geweest. Mijn eerste bezoek was ergens begin jaren 70. Ik deed mee aan een sportkamp waar ook jongeren met een beperking waren. Hoogspringen met één been. Spastisch hardlopen. Met een rolstoel naar zee en halverwege het brede strand totaal vastlopen. Het heeft een onuitwisbare indruk gemaakt. Vrijheid, vriendschap en heel veel plezier. Talloze bezoeken volgden. Ook in strenge winters als de branding bevroren was en ik met vijf lagen kleding in m'n eentje rondzwierf.

De spanning begint altijd al op het vasteland... de veerboot ligt klaar en het schoolreisjegevoel komt onmiddellijk omhoog. Dat heb ik ook in Calais, dat heb in Oban als ik inscheep voor Harris, maar dat is ontstaan in Den Helder en Harlingen en Holwerd. Zonder bootreis met wind en meehangende meeuwen geen echte Waddenbeleving. En altijd even kijken of er ergens iemand aan de reling staat waar het hele kapsel naast het hoofd is gewaaid: veerboothaar.

Ik was zeer vereerd toen ik dit voorjaar aanwezig mocht zijn bij de start van Visit Wadden – een nieuw platform voor het hele Waddengebied. Om samen nog beter te kunnen laten zien hoe mooi het is, wat er allemaal gebeurt en tegelijkertijd ook: dat we er heel erg zuinig op moeten zijn. Tegenwoordig ga ik het liefst wanneer er bijna niemand is, eind januari of zo. Dat is ook de veiligste keus. Een paar jaar geleden kwam ik aan op Schier, ik wandelde van de boot, snoof de verwachtingsvolle lucht op, dacht ineens 'ik moet naar de wc' en liep zonder oponthoud Hotel Graaf Bernstorff in. Terwijl ik bij een urinoir lekker op m'n gemak stond te zijn, schoof van rechts een jongeman tegen me aan met z'n telefoon in de aanslag. Hij drukte af terwijl hij glimlachend 'even een selfie' mompelde. Ik heb met moeite m'n schoenen droog kunnen houden.

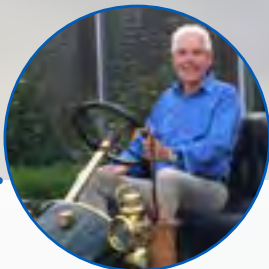

Passie voor het eiland: tast een vaste verbinding met Ameland het eilandgevoel aan?

DRIE MENSEN, DRIE VISIES

De bereikbaarheid van Ameland is een zorgenkindje waarover al menig discussie is gevoerd. Een mogelijke oplossing is een vaste verbinding met het vasteland. Tast een brug of tunnel het eilandgevoel aan? Daar laten Jan Wibier (Ondernemers Platform Ameland), Hans Revier (Waddenvereniging) en Cinto Prosperi (VVV Ameland) hun licht over schijnen.

JAN WIBIER, ONDERNEMERS PLATFORM AMELAND

“Dat zou absoluut het geval zijn. Een eiland is geen eiland meer als het een vaste verbinding heeft met de wal. Mensen die op Ameland wonen, koesteren het gevoel van splendid isolation. Zo horen bij de rest van het land, maar ze staan er ook een beetje los van. Ze zijn hier een beetje eigengereid.

Een vaste verbinding zou ook een ander soort toerisme op gang brengen. Je krijgt dan meer dagtoerisme. Je bent hier sneller, je kunt komen en gaan wanneer je wilt. Je krijgt een heel andere dynamiek.

Maar de huidige situatie wordt wel steeds ingewikkelder. Er moet iets gebeuren. Of je accepteert dat het gaat zoals het gaat. Dat laatste zou kunnen betekenen dat het aantal bezoekers omlaag gaat en dat eilandbewoners moeilijker aan wal komen. In het algemeen weet ik wel: een vaste verbinding kent op dit eiland weinig voorstanders. Andere opties zijn het verplaatsen van de veerdam naar het westen. Of varen met kleinere boten. Maar dan heb je er wel meer nodig.

Of ga je vracht en personen los van elkaar vervoeren? Moet je nog auto's toelaten? En wat betekent het fenomeen zeespiegelstijging voor dit verhaal?

Wat er ook gebeurt, we zullen moeten leven met het Wad en zijn waarden. Dat is het uitgangspunt waar we omheen moeten manoeuvreren. Letterlijk en figuurlijk.”

CINTO PROSPERI, DIRECTEUR VVV AMELAND

“Ja, dat tast het eilandgevoel absoluut aan. Echt op een eiland zitten is één van de redenen dat mensen hier naartoe komen. Bij het Waddeneiland Rømø, in Denemarken, hebben ze decennia geleden een dam aangelegd. We zijn daar wezen kijken met ondernemers en gemeente. Mensen komen en gaan daar wanneer ze willen en nemen hun eigen spullen mee. Het kost ze minder moeite om er te komen. Het heeft het toeristisch product flink aangetast.

Er moet wel iets gebeuren voor

Ameland. Er is enige verlichting door de bochtafsnijding. Hierdoor is de vertraging afgenomen. Maar op lange termijn wordt dit weer een ander verhaal. Morfologisch verandert het gebied. Varen op tij is een mogelijkheid, maar biedt onvoldoende aanbod voor de vele gasten die hiernaartoe komen. Het is onhandig plannen voor toeristen, want het tij verschuift elke dag een beetje.

Daarnaast past het op tij varen voor Ameland niet. Dan zou je bijna dag en nacht moeten varen, en met grotere schepen.

Het optimaliseren van de verbinding of het verplaatsen van de haven naar Ferwert lijken mij de beste opties, maar ik heb niet een duidelijke voorkeur. Het moet vooral een goede en veilige verbinding worden, en het is aan de betrokken partijen om te bepalen wat dat dan is. Ik heb er zeker vertrouwen in dat het goed komt, maar we hebben haast. Met aanbestedingen ben je zomaar zeven of acht jaar verder. Eventuele nieuwe boten bouwen kost ook tijd. Ik hoor dat er nog wel wat tijd is, maar ik denk zelf dat we al bijna te laat zijn.”

HANS REVIER, WADDENVERENIGING

“Een vaste verbinding zou een enorme impact hebben op het eilandgevoel. Een van de charmes van een eiland is de intieme eilandcultuur. Dat zeg ik niet alleen, dat blijkt ook uit onderzoeken die zijn gehouden onder eilandgasten. De relatieve rust, een beetje geïsoleerd zijn van het snelle leven op het vasteland; ik denk dat een vaste verbinding hier afbreuk aan doet. Een vaste verbinding zal meer dagtoerisme opleveren, maar de kwaliteitstoerist die echt komt voor de natuur en cultuur, en vaak meer te besteden heeft, blijft weg.

Ik ben zelf geen eilandbewoner, maar kan me voorstellen dat mensen die op het eiland wonen hun eigen identiteit willen koesteren. En die zou door een vaste verbinding sterk beïnvloed worden.

De fout die in het verleden is gemaakt, is dat de Waddenzee zich moest aanpassen aan de schepen. Dat had andersom moeten. Had je vrachtvervoer van personenvervoer gescheiden, dan had je minder diepliggende schepen nodig gehad. Dan was het nu misschien niet nodig om dagelijks te baggeren. Dit is heel schadelijk voor de natuur. Het verstoort de bodem en maakt de waterbodem troebel, wat niet goed is voor het onderwaterleven.

Volgens mij valt hier dan ook de grootste winst te behalen: minder diepliggende schepen laten varen in dit gebied. Niet alleen de veerboot, maar alle schepen vervangen. Pas de scheepvaart aan de natuurlijke dynamiek. En accepteer daarbij dat de natuur soms haar grenzen stelt.”

De eilanden bruisen van de evenementen en activiteiten. Er is het hele jaar door wat te doen en te beleven! WPD is betrokken bij de eilander maatschappij. Daarom ondersteunen wij veel lokale evenementen op Ameland en Schiermonnikoog. Daarnaast leveren wij een bijdrage aan de promotiepot van VVV Ameland en VVV Schiermonnikoog. Waarmee zij het toerisme naar de eilanden stimuleren. Hieronder enkele evenementen in beeld die door WPD de afgelopen periode zijn ondersteund en een artikel over de 3e editie van het yoga festival Schiermonnikoog.

Zie voor de actuele agenda en meer informatie over alle evenementen op de eilanden op:
www.vvvaland.nl/agenda of
www.vvvschiermonnikoog.nl/agenda

YOGA FESTIVAL SCHIERMONNIKOOG

De 3e editie van yoga festival Schiermonnikoog op 13, 14 en 15 september 2019 was weer een succes. Met prachtig nazomerweer hebben bijna 200 yogi's genoten van het heerlijke eiland, yoga lessen en muziek. Het festival werd vrijdagavond bij zonsondergang geopend op het strand met een stille yoga les, een spirituele loop door een in het zand getekend labyrint van Chartres en een verwarmend kampvuur.

Zaterdag en zondag was er voor jong en oud zowel op het festivalterrein als op bijzondere buitenlocaties yoga, natuurbeleving en nog veel meer te ervaren.

Zondagmiddag werd het festival afgesloten met een lokale markt en het uitreiken van een cheque aan Natuurmonumenten, een donatie van de deelnemers en het festival aan de natuur op Schiermonnikoog. De organisatie kijkt met bruingebrande wangen en nog wat zand in het haar terug op een uniek weekend!

Zonder hulp, medewerking en steun van jullie als WPD kan een dergelijk evenement niet plaatsvinden. We zijn ontzettend dankbaar hiervoor!

We hopen dat jullie de samenwerking als prettig hebben ervaren en zien uit naar een volgende editie. Feedback is altijd erg welkom om het festival verder te verbeteren!

Namasté, nogmaals hartelijk dank ook namens mijn collega's Dieuwertje Homan en Mandy Bolder van Open Yoga uit Groningen.

Josine Olgers

**“IK HOUD VAN
NATUURLIJK
LICHT”**

Foto: Martijn den Breejen

Een freelance fotograaf met Schiermonnikoog als specialiteit. Iedereen op het eiland kent haar: Ilya Zonneveld. Al komt ze zelden op de wal, haar reputatie reikt ver. Haar klanten bevinden zich in heel het land.

Een beetje verrast is Ilya wanneer ze benaderd wordt voor 'Ondernemer in beeld'. "Zo bijzonder ben ik niet", zegt ze. "En als ondernemer ben ik zó klein." Maar ondernemer is ze niettemin. Veel mensen noemen zich anno 2019 fotograaf, maar Ilya kan zich met recht professioneel fotograaf noemen. Al is ze te bescheiden om dat van de daken te schreeuwen. "Maar ik heb te veel klussen gehad die wel veel kunde en ervaring vereisen, om mezelf niet als professional te zien."

Helpen in de doka

Het is het klassieke verhaal waardoor Ilya in aanraking kwam met de fotografie. Haar vader is (amateur)fotograaf. Niet onverdienstelijk, volgens Ilya. Hij heeft nog met werken in het fotomuseum gehangen. "Ik hielp mijn vader in de doka als we terugkwamen van vakantie." Kortom, het vak is haar met de papepel ingegeven.

Haar eerste camera kocht ze met het geld dat ze verdiende met vakantiewerk. Dat werk deed ze op Schiermonnikoog, waar ze als Groninger student haar vakanties doorbracht. "Eigenlijk ben ik er nooit meer weggegaan." Ze begon in de horeca, de bediening. En kreeg verkering met Peter, met wie ze sinds 2002 een geregistreerd partnerschap heeft. Ze settelde zich, kreeg een baan bij de VVV en werd gevraagd om de redactie van de Dorpsbode te komen versterken, waarbij ze al snel begon te schrijven en te fotograferen.

Gespot door LC

Ze fotografeerde puur hobbymatig. Tot ze begin deze eeuw Thijs Haasjes leerde kennen. Hij werkte op de fotoredactie van de Leeuwarder Courant. "Hij zag dat ik wel kan fotograferen, en ik was toen al in bezit van een digitale camera. Als één van de eersten. Hij vroeg mij om foto's te maken."

De LC werd zo een opdrachtgever, en andere kranten volgden. Zoals de Nieuwe Dockumer Courant en het Dagblad van het Noorden. "Voor die laatste krant schreef ik ook zelf artikelen. Maar dat was niet te doen. Zeker wanneer ik grote fotoreportages maakte, waarbij ik 's avonds veel foto's

moest bewerken. En dan nog schrijven. Nee, dat was niet leuk."

Uitdagingen

Omdat ze al zo lang fotografeert, heeft ze verschillende ontwikkelingen meegemaakt. Waaronder dus die van analoog naar digitaal. Dat lijkt niet spannend, maar dat was het wel. "Het was lastig om digitaal te fotograferen. Als ik foto's uit die tijd terug zie... verschrikkelijk! Zeker wanneer ik weinig licht had. Ik houd niet van flits, ik houd van natuurlijk licht. En daar was met de digitale camera van toen lastiger mee te werken. Maar Thijs gaf me zo nu en dan bijles. Hij had de digitale bewerking goed in de vingers."

De markt zakte na verloop van tijd in. Er werden minder kranten verkocht en er was minder geld beschikbaar op de redactie. "Je moest heel erg oppassen dat je er niet te veel tijd in stak in verhouding tot de beloning. Uiteindelijk besloot ik om niet meer overall foto's aan te bieden. Ik wacht nu tot ik gevraagd word. Dat is een opluchting geweest."

Krenten in pap

Hoewel ze niet fulltime fotograaf is (ze werkt als manager op een appartementencomplex en spendeert twee dagen in de week aan raadswerk), komen er nog genoeg leuke opdrachten binnen. Ze heeft laatst een coverfoto gemaakt van voormalig burgemeester Sjon Stellinga, die een boek heeft geschreven over zijn tijd op het eiland en zijn vroegtijdig vertrek als burgemeester. "Ik probeerde hem neer te zetten zoals hij zich daarover voelt en denk dat ik daar heel erg in geslaagd ben. Ook Jan Abrahamse heeft me vaak voor zijn publicaties gevraagd. Dat zijn de krenten in de pap."

Alles wat ze fotografeert is gerelateerd aan de eilanden. Of ze nu aan de slag is voor de LC, Schoon Nederland of de FNV. Ze komt eigenlijk nooit het eiland af voor een klus. Soms voor Wagenborg Passagiersdiensten, als haar gevraagd wordt om een foto op de wal te maken. "Maar dat komt niet vaak voor. Ik kan het fotograferen en dit eiland dan ook niet los van elkaar zien." ■

DE WERKPLEK VAN... HANS NIEUWENSTEIN

Passie voor je werk, goede arbeidsvoorwaarden, fijne collega's - genoeg redenen om dagelijks met plezier naar je werk te gaan. Maar een vertrouwde werkplek is ook belangrijk. Daarom zetten we in elke WPDetails een werkplek in de schijnwerper. Deze keer de werkplek van onze nieuwe collega Hans Nieuwestein (57), Hoofd Operationele Dienst en MT-lid.

Wie is Hans Nieuwestein?

"Ik ben een zeeman. Ik wist al rond mijn dertiende dat ik naar de Zeevaartschool wilde. Ik wilde reizen en de wereld zien. Ik begon bij Groninger kustvaartrederijen en ging daarna de wilde vaart in. Daar weet je nooit van tevoren waar je naartoe moet varen, of wat voor lading je krijgt. Ik reisde de hele wereld over. Nadat ik mijn vrouw leerde kennen, paste het niet meer om vijf, zes maanden per jaar weg te zijn. Ik kreeg de kans voor het huidige DFDS te werken als ferry operator. Na twintig jaar ging ik als manager operatie aan de slag bij Havenbedrijf Amsterdam. Sinds 1 september werk ik bij Wagenborg Passagiersdiensten."

Wat was jouw eerste indruk van het bedrijf?

"Het viel me meteen op met hoeveel passie mensen hier werken. Ik kon zien wat er van de mensen gevraagd wordt, en hoe flexibel ze moeten zijn. De mensen zijn bereid om een stapje harder te lopen. Ze weten dat ze

in de zomer niet veel vrije tijd hebben, en dat accepteren ze allemaal. Die gedrevenheid zie je door het hele bedrijf. De mensen zijn met WPD begaan. Dat is de spirit die we moeten koesteren en verder moeten uitbouwen."

Wat houden jouw werkzaamheden in?

"Ik moet alles faciliteren zodat de boten kunnen blijven varen. Is er bijvoorbeeld schade, dan coördineer ik dat de boot naar de werf gaat en dat de reparaties gaan lopen. Ik voer ook sollicitatiegesprekken als dat nodig is, laatst nog voor nieuwe watertaxischippers. Omdat ik nieuw ben, investeer ik momenteel veel tijd in het leren kennen van het bedrijf. Ik heb kennismakingsgesprekken met mensen die werkzaam zijn binnen het operationele deel. Dan praat je wel over 105 mensen die werken op de schepen, de sneldiensten, de havenkantoren, de parkeerterreinen en in de technische dienst."

We moeten het goede behouden: de passie waarmee mensen werken!

Je zit in ook in het MT. Waar focus je je op?

“Het inroosteren van alle ploegen gebeurt nu nog met de hand, in een Excel-bestand. Wij willen dat automatiseren en zijn daarover in gesprek met een bureau dat programma’s voor ons kan maken. En natuurlijk zijn er vergaderingen, zoals de MT-vergadering en de OR-jaarvergadering.”

Hoe zie jij de toekomst van WPD?

“Rooskleurig. Het is een bedrijf dat wil innoveren en we zitten momenteel in een heel interessante tijd. De scheepvaart staat op het punt om grote veranderingen door te voeren. Ik denk bijvoorbeeld dat we in de toekomst overgaan op schepen die varen op elektriciteit of waterstof. Ik vind het mooi om deel uit te maken van deze veranderingen.”

Wat zou je graag willen veranderen bij WPD?

“We moeten het goede behouden: de passie waarmee mensen werken. Dit moet echt een speerpunt zijn. Als je andere veranderingen moet doorvoeren, dan mag het niet ten koste gaan van die passie. Wel denk ik dat we een en ander meer kunnen formaliseren, zoals op communicatiegebied. Dat iedereen een mailadres van WPD gebruikt, bijvoorbeeld. Een uniforme werkwijze creëren, dat heb ik voor de komende jaren op het programma staan. Een intranet zou daar overigens enorm bij helpen.”

Wat is jouw band met de Wadden eigenlijk?

“Ik heb een belangrijk deel van mijn opleiding op Terschelling genoten. Dat was een van de leukste periodes van mijn leven. Dat heeft zeker meegespeeld in mijn keuze om voor WPD te werken: het Wad, de eilanden, de cultuur. Die spreken me enorm aan.”

“DE STILTE IS HIER VAN EEN BIJZONDERE KWALITEIT”

Een eiland als Schiermonnikoog is als een klooster, volgens abt Alberic Brusckke. Het is dan ook niet voor niks dat vier Cisterciënzer monniken zich hier vestigen. Komend jaar gaan de deuren van hun nieuwe klooster open in de voormalige herberg Rijsbergen.

De eenzaamheid in jezelf opzoeken om daardoor te groeien en om dichterbij elkaar te komen. Het is het streven van de monniken. Lange tijd deden de vier monniken die nu naar Schiermonnikoog zijn gekomen dit in het Overijsselse Diepenveen. Maar daar werd het klooster te groot, de nieuwe aanwas nam af. Het zette ze tot nadenken. Abt Alberic: *“We wilden antwoord krijgen op de vraag: wat is een monnik anno nu?”*

Magische overtocht

Ze kwamen tot de conclusie dat voor monniken stilte en kleinschaligheid belangrijk zijn, zodat het makkelijker is om die eenzaamheid op te zoeken. Maar waar is het tegenwoordig nog

écht stil? De monniken paktten een landkaart erbij en besloten Nederland van boven naar beneden te verkennen. De eerste plek waar ze hun vinger op legden, was Schiermonnikoog. *“Want er gaat niks boven Schiermonnikoog.”*

Het bleek meteen een schot in de roos. Alleen al de overtocht had voor hen iets magisch. *“Je stapt op een boot en je belandt in een andere wereld. Maar ook het eiland als geheel heeft een aantrekkingskracht. De stilte is hier van een bijzondere kwaliteit. En de gemeenschap is nog een échte gemeenschap. Mensen zijn hier op elkaar aangewezen. Ook niet onbelangrijk: hier op het eiland is meer veiligheid. Eigenlijk is zo'n eiland van zichzelf al een klooster.”*

Voor abt Alberic Bruschke (R) en de andere monniken voelt Schiermonnikoog als een klooster.

Indrukwekkend inzicht

De bestemming was daarmee bepaald, maar dan nog de vestiging. Er waren plannen om een nieuw, energieneutraal klooster te bouwen. Dit stuitte op weerstand bij de bevolking. Abt Alberic had er zelf ook een dubbel gevoel bij. *“Het zou ten koste gaan van een stuk natuur.” Een andere optie was een bestaand gebouw afbreken, en daar iets nieuws bouwen. Mogelijkheid drie was verhuizen naar de voormalige herberg Rijsbergen. Deze optie kwam al vroeg in het spel, doordat de eigenaar van het pand de monniken benaderde.”*

Abt Alberic: *“Maar wij wilden echt een energieneutraal gebouw. Toch zijn we gaan kijken. We waren onder de indruk, maar nog niet overtuigd. Het was pas een tijd later dat ik een onverwacht inzicht kreeg. Het was als een donderklap: het moet Rijsbergen worden. Nadat ik van deze ervaring was gekomen, zag ik in: dit is goed.”*

De vier monniken klussen nu al geruime tijd in Rijsbergen. De komende periode gaan bedrijven aan de slag met onder meer het leidingwerk en het plaatsen van een keuken. Als alles volgens planning gaat, gaan de deuren in maart 2020 open. De voormalige ontbijtzaal van de herberg is dan een kapel. En er komen vijf tot zes gastenverblijven voor mensen die behoefte hebben aan een retraite.

Verdieping

Natuurlijk is de opening een moment waar de monniken naar uit kijken. Maar de weg ernaartoe is tot dusver ook al waardevol gebleken. *“Je spendeert met z’n vieren veel tijd in één huis”,* vertelt abt Alberic. *“Een beetje zoals bij een gezin. Dat vraagt wel wat van elkaar. We hebben maandelijks gesprekken die gaandeweg hebben geleid tot meer verdieping. Er is nu heel veel eerlijkheid, openheid en geborgenheid tussen ons. We zijn alle vier gegroeid.”*

Wat de monniken bovendien merken, is hoe welkom ze zijn op het eiland. *“De eilandgasten vragen naar ons. En toen we nog op zoek waren naar een verblijf, waren er eilandbewoners die zeiden: we moeten ervoor zorgen dat ze niet naar Ameland gaan. Niemand van ons heeft er spijt van dat we voor Schiermonnikoog hebben gekozen.”* ■

BEVLOGEN EN NOG ALTIJD BETROKKEN

Ina Harsveld (74), Anita Bulté (66) en Fabian Wildervank (68) hebben twee dingen gemeen: ze werkten ooit voor Wagenborg Passagiersdiensten én ze zijn met pensioen. Maar Wagenborg blijft een rol spelen in hun leven. Al is het alleen maar omdat ze allen Amelanders zijn.

Ina was 24 jaar lang één van de vaste gezichten van de receptie. Ze begon in 1981 als typiste en telefoniste op het oude kantoor op de Reeweg. Na de verhuizing naar het huidige kantoor werd ze ingezet als receptioniste en telefoniste. Veertien jaar geleden ging ze met vervroegd pensioen.

Fabian was eveneens op het Wagenborgkantoor te vinden. Hij kwam in 1980 in dienst als kaartverkoper en controleur, en ging na 39 jaar met pensioen als doorgewinterde administratief medewerker.

Collega Anita werkte met passie in de haven als verkeersleider. Ze zorgde ervoor dat alles goed verliep, en verstuurde elke week de roosters. Ze heeft drie keer een winter gewerkt op de reserveringsafdeling. Ze werkte negentien jaar bij WPD, en is er afgelopen voorjaar uit gegaan.

Maar zet de drie om tafel, en het lijkt als de dag van gister dat ze aan het werk waren. De verhalen vliegen in ieder geval in no-time over tafel.

Omringd door water

Fabian: "Ik genoot van de vrijheid om zelf dingen te bedenken. Al waren het soms maar kleine dingen. Na de komst van de computer kwamen we er bijvoorbeeld achter dat we maar één boot per tijdstip konden inboeken. Maar als de boot vol was, moest er wel eentje bij. Was er al eentje gepland voor 12.30 uur dan kreeg je een foutmelding als je er nog een voor dat tijdstip probeerde in te boeken. Uiteindelijk ontdekten we dat 12.31 uur voor de computer geen probleem was. Daarnaast was het leuk om met allerlei werkzaamheden bezig te zijn. Er was geen dag hetzelfde. En het moest ook allemaal goed. Als er iets mis gaat, dan merkt de klant dat."

Anita: "Ik herinner me nog wel dat ik eens om vier uur 's ochtends moest beginnen. Het was hoog water. Mijn man ging daarom mee, want hij wilde wel zeker weten dat alles goed ging. Zaten we in het havenkantoor terwijl alles om ons heen onder water lag. Helemaal geïsoleerd in the middle of nowhere. Dat was wel heel bijzonder. Maar ook wel wat eng. Ik herinner me het nog goed, want het was op 9 november. Onze trouwdag. Wat mij ook altijd zal bijblijven: de momenten waarop ik even niets te doen had, en ik kon genieten van de natuur om me heen. En dat ik soms mocht fotograferen bij WPD - fotografie is mijn hobby."

Van links naar rechts: Fabian Wildervank, Ina Harsveld en Anita Bulté

Nieuwe ontwikkelingen

Ina: "Ik vond vooral de ontwikkeling van kaartenbakken naar computers erg leuk. Ik weet nog goed dat het Boreas reserveringssysteem ingevoerd werd. Voor Amelanders was er een speciale dag en avond georganiseerd waarop ze kennis konden maken met dit nieuwe, digitale fenomeen. Computers waren toen nog niet echt ingeburgerd. Het was ook leuk om de komst van nieuwe schepen en havenkantoren en de privatisering mee te maken. Verder was het telefonisch contact soms erg grappig. Een hoogzwangere vrouw vroeg eens of ze nog wel mee kon varen. Ze had ergens gehoord dat dit in haar omstandigheden niet meer mocht, maar natuurlijk kon dat wel. Ook met collega's was het plezierig werken. Verschillende collega's waren jong toen ze bij WPD kwamen. Ik heb ze nog ingewerkt. Het

is leuk om te zien dat sommigen nog bij WPD werken."

Ader naar de wal

Hoewel de drie niet meer bij WPD werken, speelt het bedrijf nog wel een bepaalde rol in hun leven. Simpelweg omdat ze allen eilandbewoners zijn. Ina: "De veerboot is de ader naar de wal." "Je kunt niet om Wagenborg heen", vult Anita aan.

Ook de ontwikkelingen bij het bedrijf worden in meer of mindere mate nog gevolgd. Wat zal de toekomstige bereikbaarheid van Ameland bijvoorbeeld voor WPD betekenen? Komt er een vaste verbinding? Ina herinnert zich dat in 1967 gesproken werd over een eventuele dam naar Ameland. "Maar dat hele idee is toen afgeketst. Dus ik denk dat er in de toekomst geen tunnel zal komen."

Fabian denkt aan de hoeveelheid auto's die naar Ameland zouden komen als er een vaste verbinding wordt gerealiseerd. "Hoe lang zijn ze in het verleden wel niet bezig geweest om minder auto's op het eiland te hebben..."

Toch zijn de verhalen uitbundiger als het gaat om de herinneringen. De drie hebben er altijd met plezier gewerkt, en kijken met goede gevoelens terug op het bedrijf. "Een prachtige tijd heb ik hier gehad", vertelt Anita. "Het contact met de gasten, de eilanders en niet te vergeten mijn vele collega's vond ik erg leuk." Ina: "Ik ging altijd met een goed gevoel naar kantoor."

PERFECTE SAMENWERKING: **WAGENBORG-BEDRIJVEN** **MOBILISEREN WAVEWALKER**

Aan de Wagenborg-kade in Eemshaven heeft Wagenborg het jack-up schip 'WaveWalker' gemobiliseerd ter voorbereiding op een pijplegproject van Prysmian.

De WaveWalker moest voorzien worden van een 'cantilever-deck'. Klinkt eenvoudig, maar in de praktijk zijn er veel Wagenborg-bedrijven bij betrokken, elk met haar eigen expertise. Wagenborg Agencies zorgde voor alle douanezaken voor alle leveringen en was verantwoordelijk voor de volledige coördinatie. Wagenborg Stevedoring stelde de kade beschikbaar en assisteerde met een voorman, havenkraan en andere werkzaamheden op de kadezijde. Engineers van Wagenborg Nedliff ontwikkelden en berekenden alle constructies en leverde tijdens de mobilisatie ook verschillende mobiele kranen tot 500 ton én transporteerde met Self Propelled Modular Trailers (SPMT's) het cantilever deck op de kade.

Na deze succesvolle installatie kwam er een einde aan de mobilisatie en verliet de WaveWalker de Eemshaven.

An aerial photograph of a large industrial shipyard. In the foreground, a red offshore vessel is docked at a pier. To its left, a white and blue tugboat with 'Van Oord' and 'NEXUS' written on it is docked. The yard is filled with various industrial buildings, including large white hangars and smaller structures. Several cranes and other heavy machinery are visible on the ground. In the background, a body of water is visible with more ships and a wind turbine on the horizon.

ONDER DE VLAG VAN WAGENBORG

Bij het brede (Nederlandse) publiek is Wagenborg voornamelijk bekend van de veerdiensten naar de Waddeneilanden Ameland en Schiermonnikoog. Echter, Wagenborg is meer dan dat. Met een vloot van circa 250 eenheden, waaronder droge-ladingschepen, offshore-schepen, hotelschepen, sleepboten en diverse pontons levert Wagenborg met 3.000 medewerkers wereldwijd diverse logistieke diensten.

OP HET DAK VAN DE WERELD

VIJF SUCCESVOLLE REIZEN BOVEN DE POOLCIRKEL

Royal Wagenborg heeft met succes vijf reizen boven de poolcirkel voltooid met de ijsversterkte schepen Amazoneborg, Thamesborg, Americaborg en Atlanticborg.

GELIJKTIJDIGE DOORVAART NOORDWEST PASSAGE

Het MS Amazoneborg reisde van China naar Canada via de Noordwest Passage, terwijl het MS Thamesborg precies de tegenovergestelde route van Canada naar China voer. De route tussen China en Canada via de Noordwest Passage is ongeveer 3.750 zeemijl korter dan de traditionele route via het Panamakanaal. Dit resulteert in ongeveer 14 dagen minder varen en daarmee een vermindering van de CO₂-uitstoot met circa 40%. In 2016 was Wagenborg de eerste Europese rederij die zonder hulp van ijsbrekers de hele Noordwest Passage doorkruiste.

EERSTE KEER NOORDELIJKE ZEEROUTE VOOR WAGENBORG

De Noordelijke Zeeroute (NSR) is een scheepvaartroute tussen de Atlantische Oceaan en de Stille Oceaan langs de Russische kust van Siberië en het Verre Oosten. Het MS Atlanticborg was de gelukkige om als eerste deze route te varen. Na het laden in Tornio (Finland) en Vlissingen (Nederland) voer het schip noordwaarts in plaats van de traditionele route via het Suezkanaal. De afstand tussen Noord-Europa en China via de Noordelijke Zeeroute is ongeveer 40% korter dan via het Suezkanaal. Dit resulteert in aanzienlijke reducties in transporttijd, brandstofverbruik, milieu-emissies en eliminatie van piraterijrisico's.

De schepen Amazoneborg, Thamesborg en Atlanticborg hebben een Finse / Zweedse ijsklasse 1A (IACS Polar Class 7) en zijn geschikt en gebouwd voor operaties in eerstejaars ijs. Deze ijsklasse-aanduiding maakt ze geschikt voor wereldwijde operaties, inclusief de St Lawrence Seaway, de Oostzee, de Canadese en Russische Noordpool. Voor de Arctische reizen voldoen alle schepen van Wagenborg aan de Polar Code, die hoge eisen stelt aan zowel schip als bemanning. Alle schepen zijn uitgerust met geavanceerde preventieve maatregelen om onvoorziene afwijkingen in de route op te sporen. Deze omvatten extra ijszoeklichten, een extra gyro en iridium-satellietcommunicatie. Ook een ijsnavigator voegde zich bij het team op de brug om te adviseren tijdens de reis.

EEN NIEUWE MIJLPAAL

Wagenborg is altijd een pionier geweest. Het succes van reizen door Arctisch gebied laat zien dat we voorop lopen. In staat zijn om deze uitdagende routes te varen, betekent een nieuwe mijlpaal voor Wagenborg. Eén die we niet hadden kunnen bereiken zonder de buitengewone voorbereiding en ondersteuning van het team aan wal en de kapiteins met hun bemanning voor hun veilige en efficiënte navigatie.

KLANTENSERVICE

Waar loopt de reiziger tegenaan?

Elke dag weer proberen wij onze passagiers zo goed mogelijk van dienst te zijn. Soms lukt dat, soms ook niet. In deze rubriek behandelen we telkens een veelgestelde vraag aan onze klantenservice.

Wat mag ik meenemen aan boord van de sneldienst en watertaxi?

Net als op de veerdienst, mag u op de sneldienst en watertaxi maximaal 30 kilo handbagage meenemen. Dit is zoveel als u in één keer door de toegangspoortjes kunt dragen. Met handbagage bedoelen wij koffers, tassen, plunjezakken en rugzakken.

Sneldienst

- Een kinderwagen/buggy mag mee aan boord van de sneldienst en vervoeren wij gratis.
- Uw hond mag mee aan boord van de sneldienst. U hoeft voor de hond geen toeslagticket voor de sneldienst aan te schaffen. Wel heeft u een veerdienstticket voor de hond nodig.
- Helaas kunnen wij geen fietsen meenemen aan boord van de sneldienst. Mits ingeklapt en ingepakt, mag een vouwfiets (met wielen van maximaal 20 inch) wel mee als handbagage.

Watertaxi

- Een kinderwagen/buggy mag mee aan boord van de watertaxi en vervoeren wij gratis.
- Uw hond mag mee aan boord van de watertaxi. Hiervoor hoeft u niet te betalen.
- Helaas kunnen wij geen fietsen meenemen aan boord van de watertaxi. Mits ingeklapt en ingepakt, mag een vouwfiets (met wielen van maximaal 20 inch) wel mee als handbagage.

VEERBOOTCAFÉ

Vindt u er ook iets van?

Heeft u een vraag of opmerking? Wilt u van gedachten wisselen over de dienstregeling of de inzet van de sneldienst? Schroom niet en stap binnen bij het maandelijkse Veerbootcafé.

Op de volgende data in 2020 is er de komende maanden een Veerbootcafé:

Ameland

- 12 februari
- 11 maart
- 8 april
- 13 mei

Schiermonnikoog:

- 4 maart
- 3 juni
- 2 september
- 2 december

Ameland:

Tijdstip: 10.30 - 11.30 uur, locatie Inspiratieruimte VVW Ameland, Nes.

Schiermonnikoog:

Tijdstip: 10.30 - 11.30 uur, locatie dorpshuis

VOLGENDE EDITIE

WPDETAILS #11 VERSCHIJNT MEDIO APRIL 2020

BEELDVORMING

In de komende editie aandacht voor:

COLOFON

**UITGAVE VAN WAGENBORG
PASSAGIERSDIENSTEN**
VIERMAANDELIJKSE PUBLICATIE

ADRES

Reeweg 4,
Postbus 70, 9163 ZM Nes/Ameland

EMAIL

wpdetails@wpd.nl

HOOFDREDACTEUR

Wim Durans

REDACTIE

Egbert Krotjje, Berend Jan Schoonbeek,
Maud Kiewiet-Hendriks, Petrina IJnsen,
Martine van der Linden

ONTWERP

Guus van der Linde

FOTOGRAFIE

Jantina Scheltema, Ilya Zonneveld, Simon
van der Woude, Jan Spoelstra

DRUKWERK

Marnedrukkers

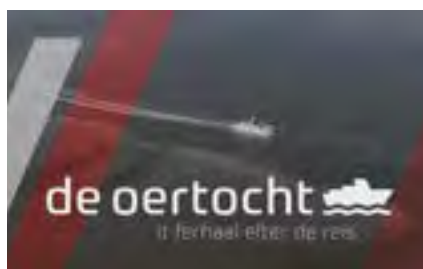
ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN

Copyright 2019 Wagenborg
Passagiersdiensten

De redactie beoordeelt het wel of niet
publiceren van kopij en houdt zich het
recht voor ingezonden bijdragen te
bewerken of in te korten. Niets in deze
publicatie mag gereproduceerd worden
zonder toestemming van WPD.

In deze publicatie is maximaal aandacht
besteed aan veiligheid. Foto's op een
werklocatie, waar beschermingsmiddelen
niet zichtbaar zijn, zijn gemaakt op een
moment dat er geen werk in uitvoering
was.

www.wpd.nl

De Oertocht draagt bij aan de beleving.

De succesvolle tv-serie 'De Oertocht' geeft met verhalen op en achter de veerboot een andere kijk op het Wad.

Filmmakers over het Waddengebied.

Drie bekende filmmakers vertellen over hun werk en band met de Wadden.

Politieke beeldvorming.

In gesprek met Tweede Kamerleden over de Wadden.

Wij staan altijd open voor suggesties en tips om WPDetails voor u als lezer nog interessanter te maken. Heeft u mooie foto's, een leuk onderwerp of een goed idee, aarzel niet en neem contact met ons op via wpdetails@wpd.nl.

“

“Sinds 2007 reis ik vanuit Paesens Moddergat naar Schiermonnikoog voor mijn werk bij SchierGlas. Van oorsprong een glazenwassersbedrijf, maar inmiddels doen we veel meer. De eerste jaren werkte ik parttime, maar naarmate de tijd vorderde, zijn de werkzaamheden voor mij steeds verder uitgebreid.

Ik vind mijn werk nog steeds uitdagend. Op de wisseldagen is het heel druk, vooral in het hoogseizoen natuurlijk. Dan neemt de druk toe, je went daaraan en het komt altijd goed. Ik reis vier dagen per week heen en weer. 's Morgens met de eerste boot om half zeven naar Schiermonnikoog en 's middags met de half vijf boot terug naar Lauwersoog. Twee keer per week maak ik voor de terugreis gebruik van de sneldienst. Dan ben ik ongeveer een uur eerder thuis en dat is natuurlijk heel fijn!

Voor mij persoonlijk en voor forensen in het algemeen, is de sneldienst een uitkomst. Op deze manier naar mijn werk reizen, bevalt mij uitstekend. Ik heb ook 25 jaar in Leeuwarden gewerkt en ging toen met de auto naar het werk. Ik zit liever even ontspannen op de boot, dan drie kwartier achter het stuur. Reizen met de boot is gewoon ontspannen. Het eiland voelt een beetje als mijn tweede thuis. Ik voel mij thuis en op mijn gemak op Schiermonnikoog en het werken is ook gemoedelijk.”

Oane Meinema

Algemeen medewerker bij SchierGlas

”

VASTE REIZIGER IN BEELD...

WAGENBORG PASSAGIERSDIENSTEN

Openingstijden klantenservice:

- maandag tot en met zaterdag van 08.00 - 20.00 uur
- zondag van 09.00 - 15.00 uur

Contact

T 0900 9238 (lokaal tarief)

Vanuit het buitenland: +31 88 103 1000

E info@wpd.nl

www.wpd.nl